

Rozdział 10. JAKIE REZULTATY PRZYNOŚI PRACA Z PAKIETEM GRAMY W PIKTOGRAMY

Może wydawać się, że wykonywanie takich czynności jak czytanie i analizowanie dłuższych tekstów, przeprowadzanie śledztwa detektywistycznego, czy układanie przedmiotów według podanego opisu nie ma związku z umiejętnościami matematycznymi. Niektórzy nauczyciele mogą uważać, że po co tracić czas na rozwiązywanie zagadek, przecież można w tym czasie ćwiczyć dodawanie i odejmowanie ułamków o różnych mianownikach. Potrzeba trochę czasu i doświadczenia, aby dostrzec, że zastosowanie tych scenariuszy może okazać się bardzo efektywne. Właśnie dzięki temu, że uczniowie uczą się dostrzegać prawidłowości, zauważać różnice, argumentować, prowadzić rozumowanie i uzasadniać swoje zdanie łatwiej będzie im zrozumieć różne pojęcia matematyczne, wykonywać działania, czy operacje logiczne. Ważną cechą wszystkich scenariuszy jest zastosowanie innych niż zazwyczaj metod pracy z klasą. Nauczyciele, którzy rzadko stosują w swojej pracy metody aktywizujące uczniów, mogą czuć się źle w nowej dla nich roli obserwatora, słuchacza i doradcy, kiedy to przestają być jedynym źródłem wiedzy uczniów. O tym jak pracować z uczniami efektywnie świadczy następujący obrazek, który warto mieć przed oczami. W piaskownicy siedzi dwoje małych dzieci, a obok nich opiekujące się nimi babcie. Jedna ze spokojem patrzy jak jej wnuczek nasypuje piasek do foremek i stara się robić babki, które oczywiście są na ogół nieudane, ale dziecko nie zraża się i eksperymentuje. Druga babcia stawia piękne i równe babki, tłumacząc przy tym wnuczce, że trzeba użyć mokrego piasku, dobrze go uklepać, a następnie szybko odwrócić foremkę. Wnuczek spokojnie siedzi w piaskownicy i ze znużeniem patrzy na babcie. Czy chodzi o to, aby babki były znakomite, czy o to aby zauważyć, dlaczego się nie udają, co zrobić, aby je ulepszyć i aby opanować posługiwanie się łopatką i foremkami.

Na lekcji również nie chodzi o to, aby wszyscy słuchali nauczyciela i mieli wszystko starannie zanotowane w zeszytach lecz o to, aby wyjść z lekcji z nowymi umiejętnościami. Nauczyciele powinni pogodzić się z myślą, że uczeń może rozwiązać problem własną, odmienną od ich metodą. Muszą również zaakceptować trochę inny porządek na lekcji niż ten, do którego przywykli – uczniom wolno rozmawiać i poruszać się po klasie. Każdy ze scenariuszy wymaga dokładnego przeanalizowania jego treści, dostosowania do grupy uczniów, jej możliwości i temperamentu.

Uczniowie, którzy mają za sobą przynajmniej sześć lat szkoły i wiele doświadczeń edukacyjnych będą musieli również zaakceptować ten sposób pracy. Może nie od razu będą mogli poradzić sobie w pracy zespołowej, jeśli rzadko do tej pory w ten sposób pracowali, szybko nabiorą jednak wprawy. Umiejętność pracy w zespole jest jedną z najczęściej wymienianych kompetencji pożądaných u przyszłych pracowników. Dotychczasowe doświadczenie edukacyjne może podpowiadać uczniom, że najlepiej siedzieć cicho na lekcji, nie wychylać się, przepisywać starannie wszystko do zeszytu. Wystarczy nauczyć się kilku schematów rozwiązywania zadań, aby na klasówkach rozwiązać najłatwiejsze algorytmiczne, wielokrotnie ćwiczone na lekcji zadanie, a po klasówce równie łatwo zapomnieć. Ci uczniowie mogą czuć się zagubieni, gdy wymaga się od nich aktywności, wyjaśnienia swojego postępowania, argumentowania i dyskusji z kolegami.

Uczniowie lubią jednak pracować w grupie, dyskutować i przekonywać się, więc szybko te trudności pokonają i staną się bardziej aktywni. Wiedza zdobyta w taki sposób nie wymaga pracowitego wykuwania na pamięć i trudniej ją zapomnieć.